

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 19 • Τεύχος 12

ΑΠΛΕΣ ΧΑΡΕΣ

Αγάπη και πίστη

Που ζει ο Ιησούς

Στη φάτνη – ή στην
καρδιά σου;

Μόνοι τα Χριστούγεννα;

Κάνετε κάτι για τους άλλους

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ήρθαν τα Χριστούγεννα για άλλη μια φορά και αν είστε σαν τον περισσότερο κόσμο, πιθανόν να είστε απασχολημένοι με ό,τι χρειάζεστε για τα Χριστούγεννα, χωρίς να έχετε χρόνο να σταματήσετε και να σκεφτείτε «γιατί γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα». Λοιπόν, να η ευκαιρία σας! Αυτό το τεύχος του *Activated* αναφέρεται στο πώς μπορείτε ξανά, να δώσετε νόημα

και χαρά στα Χριστούγεννα.

Για αρχή, παραθέτω μερικά αποσπάσματα από ένα έργο που γράφτηκε πριν σχεδόν 100 χρόνια από έναν Αμερικάνο ποιητή και θεολόγο τον Χένρυ Βαν Ντάικ (1825-1933), με τον τίτλο «Τηρώντας τα Χριστούγεννα». Σε αυτό θέτει μερικά προκλητικά ερωτήματα που είναι τόσο επίκαιρα σήμερα, όπως ήταν και τότε:

- Υπάρχει κάτι καλύτερο απ' το να *γιορτάζουμε* απλά την Ημέρα των Χριστουγέννων και αυτό είναι η *τήρηση* των Χριστουγέννων.
- Είσαι πρόθυμος να ξεχάσεις αυτά που έκανες για τους άλλους και να θυμηθείς αυτά που έκαναν οι άλλοι για σένα;
- Να αγνοήσεις το τι σου χρωστά ο κόσμος και να σκεφτείς το τι χρωστάς εσύ στον κόσμο;
- Να αφογκραστείς και να αναλογιστείς τις ανάγκες και τις επιθυμίες των μικρών παιδιών;
- Να θυμηθείς τις αδυναμίες και τη μοναξιά εκείνων που γερνάνε;
- Να σταματήσεις να ρωτάς πόσο αρέσεις στους φίλους σου και να ρωτήσεις τον εαυτό σου αν εσύ τους αγαπάς αρκετά;
- Να θάψεις τις άσχημες σκέψεις σου και να φυτέψεις έναν κήπο για τα ευγενικά σου αισθήματα; ...
- Είσαι πρόθυμος να πιστέψεις ότι η αγάπη είναι το πιο δυνατό πράγμα στον κόσμο – δυνατότερη απ' το μίσος, δυνατότερη απ' τον θάνατο – και ότι η ευλογημένη Ζωή που άρχισε στην Βηθλεέμ πριν πολλά χρόνια είναι η απεικόνιση και η λαμπρότητα της αιώνιας ζωής;
- Τότε μπορείς να τηρήσεις τα Χριστούγεννα.

Απ' όλους εμάς εδώ στο *Activated*, θα ήθελα να σας ευχηθώ πολύ ευτυχισμένα και γεμάτα πίστη Χριστούγεννα.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-215-X

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ROSANE PEREIRA

ΉΤΑΝ ΧΕΙΜΩΝΑΣ και μόλις είχα φτάσει στην Γκόα, την πρώην Πορτογαλική αποικία στη νοτιοδυτική πλευρά της Ινδίας. Βρισκόμουν μακριά απ' την πατρίδα μου τη Βραζιλία, όμως πολύ γρήγορα γνωρίστηκα με ένα νεαρό ζευγάρι – ο άνδρας ήταν Καθολικός και η γυναίκα του ήταν Ινδουίστρια – κάτι το οποίο τους είχε δημιουργήσει προβλήματα με τους συγγενείς τους. Είχαν ανοίξει ένα μικρό εστιατόριο στην παραλία που σύχναζαν τουρίστες και μας επέτρεπαν να κοιμόμαστε επίσης εκεί στο εστιατόριο τους.

Η παραλία ήταν ακριβώς μπροστά μου και ήταν σκέτος παράδεισος. Τη νύχτα, η μουσκεμένη άμμος αντικατόπτριζε τα αστέρια του ουρανού σαν ένας καθρέπτης και φαινόταν λες και υπήρχαν αστέρα και από πάνω και από κάτω. Ο νότιος ουρανός της Γκόα έμοιαζε με της Βραζιλίας και μπορούσα από εκεί να βλέπω τον ίδιο αστερισμό του Ωρίωνα που είναι γνωστός ως «Οι Τρεις

Μαρίες». Όταν ένοιωθα μοναξιά, τα αστέρα του ουρανού με έκαναν να νοιώθω παρηγοριά και πιο κοντά στην πατρίδα μου.

Την τελευταία βδομάδα πριν τις γιορτές, πήγα στο τοπικό ταχυδρομείο και ο υπάλληλος μου είπε ότι είχα ένα γράμμα απ' την Βραζιλία και από Αγγλικά άρχισε να μου μιλά στα Πορτογαλικά και διαμήνυσε σ' όλους, «Υπάρχει μια κοπέλα εδώ απ' τη Βραζιλία, μια *βραζιλιάννα*». Κατόπιν με σύστησε σε όλο το προσωπικό και όλοι μου ευχήθηκαν Καλά Χριστούγεννα.

Άκουσα μερικούς παλιούς υπαλλήλους εκεί, να μου λένε για τότε που μάθαιναν Πορτογαλικά. Κανά δύο απ' αυτούς είχαν επίσης επισκεφτεί την Πορτογαλία πριν από καιρό. Το γράμμα που είχα λάβει, ήταν το γεγονός της ημέρας και μερικοί απ' τους άλλους πελάτες που περίμεναν εκεί στη σειρά, μπήκαν κι εκείνοι στη συζήτηση.

Αν και οι άνθρωποι εκείνοι, μου ήταν εντελώς ξένοι, σταμάτησαν το

καθετί για να απολαύσουν το θαύμα της συνάντησής τους με κάποιον από μια μακρινή χώρα, που μιλούσε την ίδια γλώσσα και μοιράζονταν μια παρόμοια κουλτούρα! Μια και τα είχα κάπως χαμένα, ξέχασα και να τους ευχαριστήσω, όμως ποτέ δεν θα ξεχάσω το πόση ζεστασιά έβαλαν στα Χριστούγεννά μου εκείνη τη φορά και το αίσθημα ότι ήμουν κοντά στην πατρίδα μου ξανά!

Αυτό το γεγονός μου θύμισε για το πώς ο Ιησούς ήλθε από μια μακρινή χώρα και μιλώντας στη δική μας γλώσσα, μας είπε για τα θαύματα της αγάπης Του και την υπόσχεση μιας παντοπινής κατοικίας δίπλα σε Αυτόν.

Και σίγουρα μας υπέδειξε πώς να πάμε στο σπίτι μας εκεί!

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM

ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗ που βρίσκω τόσο όμορφο και σημαντικό, είναι όταν ο άγγελος εμφανίζεται στους βοσκούς και τους αναγγέλλει τη γέννηση του Ιησού και στη συνέχεια αμέτρητες ουράνιες υπάρξεις υμνούν τον Θεό. Είναι μια τόσο ταιριαστή εισαγωγή στη γέννηση του Γιου του Θεού:

«Και κοντά στην ίδια περιοχή υπήρχαν ποιμένες, που διανυχτέρευαν στα χωράφια, και φύλαγαν βάρδιες τής νύχτας στο κοπάδι τους. Και τότε, ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτούς ξαφνικά, και δόξα του Κυρίου έλαμψε ολόγυρά τους, και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο. Και ο άγγελος είπε σ' αυτούς: 'Μη φοβάστε, σας φέρνω ένα χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό· επειδή, σήμερα, στην πόλη του Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας σωτήρας, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος!'».¹

Ο άγγελος ανήγγειλε τη γέννηση του Σωτήρα, όμως δεν τελείωσε εκεί: «Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα πλήθος ουράνιας στρατιάς, που υμνούσαν τον Θεό, και έλεγαν: 'Δόξα στον Θεό εν υψίστοις, και επάνω στη γη ειρήνη, σε ανθρώπους με καλή θέληση'».²

Η σχέση ανάμεσα στον Σωτήρα και την ειρήνη διαφαίνεται επίσης και στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Για παράδειγμα, στο βιβλίο του Ησαΐα, όπου αναφέρει το εξής: «Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας του Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης».³

Τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, ο Μεσσίας – ο Σωτήρας – συνδέεται με την ειρήνη. Όμως όταν κοιτάζουμε τι συμβαίνει σήμερα στον κόσμο

1. Λουκά 2:8-11
2. Λουκά 2:13-14
3. Ησαΐας 9:6
4. Ρωμαίους 5:8,10

γύρω μας ή και οποιαδήποτε εποχή της ιστορίας, η ειρήνη συχνά είναι το τελευταίο πράγμα που βλέπουμε. Οι πόλεμοι και οι κοινωνικές αναταραχές είναι ενδημικές της ανθρωπότητας. Αυτό δε που είναι αξιολύπητο, είναι το γεγονός ότι διαρκής και οικουμενική ειρήνη σ' όλη τη γη δεν υπήρξε ποτέ και οπωσδήποτε δεν υφίσταται ούτε και σήμερα. Έτσι λοιπόν, γιατί ο Ιησούς να αποκαλείται Πρίγκιπας της Ειρήνης; Γιατί οι άγγελοι να αναφέρονταν σε ειρήνη, όταν υμνούσαν τον Θεό στη γέννηση του Ιησού;

Η λέξη που χρησιμοποιείται πιο συχνά στην Παλαιά Διαθήκη για την ειρήνη είναι *σαλώμ*. Αν και αυτή η λέξη χρησιμοποιείται μερικές φορές στις Γραφές για να περιγράψει την ειρήνη σε απουσία του πολέμου, έχει επίσης και άλλες έννοιες. Η ρίζα της λέξης και το νόημα της σημαίνει ολοκλήρωση ή πληρότητα. Έχει να κάνει με ολότητα, πληρότητα, ασφάλεια, υγεία και ευημερία, ηρεμία, αρμονία, διανοητική γαλήνη, απουσία ανησυχίας και άγχους. Επίσης αναφέρεται στη φιλία ανάμεσα στους ανθρώπους, καθώς επίσης και την ειρήνη και τη φιλία ανάμεσα στους ανθρώπους και τον Θεό.

Η Ελληνική λέξη που αναφέρεται πιο συχνά σαν ειρήνη στην Καινή Διαθήκη, μερικές φορές χρησιμοποιείται στο να εννοεί μια κατάσταση πανεθνικής ηρεμίας και εξαίρεσης απ' τον όλεθρο του πολέμου. Εντούτοις, χρησιμοποιείται και πολύ συχνά για να εκφράσει σιγουριά, ασφάλεια, ευημερία, αρμονία και καλή θέληση ανάμεσα

στους ανθρώπους. Επίσης αναφέρεται στην γαλήνια κατάσταση μιας ψυχής που είναι σίγουρη για τη σωτηρία της.

Αν και ο κόσμος μια μέρα θα γνωρίσει την ειρήνη από την άποψη ότι θα εκλείψει ο πόλεμος, μετά τον δεύτερο ερχομό του Ιησού, η ειρήνη που τόσο συχνά αναφέρεται στον Λόγο του Θεού απευθύνεται σε μια γενικευμένη ολοκλήρωση του ατόμου, τόσο φυσική όσο και πνευματική. Η Αγία Γραφή επανειλημμένα παραθέτει πως μια τέτοια ολοκλήρωση, ηρεμία και *σαλώμ* προέρχεται από μια σωστή σχέση με τον Θεό, μια σχέση που είναι δυνατή μέσω του Σωτήρα, τον οποίον οι άγγελοι ανήγγειλαν στους βοσκούς εκείνη τη νύχτα πριν δύο χιλιετηρίδες.

Η ζωή, ο θάνατος και η ανάσταση του Ιησού έφεραν συμφιλίωση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Με πίστη στον Ιησού, τον Πρίγκιπα της Ειρήνης, μπορούμε να έχουμε ειρήνη με τον Θεό. «Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική Του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας. Επειδή, αν, ενώ ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου του θανάτου του Υιού Του, πολύ περισσότερο, εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή Του».⁴

Μέσω του Πρίγκιπα της Ειρήνης, μπορεί να αποκατασταθεί η αρμονία και η σχέση ανάμεσα στον Θεό και όλους εκείνους που ασπάζονται τον Ιησού σαν Σωτήρα τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να έχουμε την πληρότητα της *σαλώμ*: Ολοκλήρωση, πληρότητα, ασφάλεια, εκπλήρωση, ηρεμία, αρμονία και διανοητική γαλήνη και είναι επίσης αυτή που μας προσφέρει εσωτερική ειρήνη μέσα από τις θύελλες και τις προκλήσεις που όλοι μας αντιμετωπίζουμε στη ζωή.

Ο Ιησούς, ο Κύριος της ειρήνης, μας προσφέρει μια ειρήνη που υπερβαίνει οτιδήποτε μπορούμε να κατανοήσουμε εμείς – όπως λέει στην αρχαία Εβραϊκή, *σαλώμ*, *σαλώμ*. Η επανάληψη μιας λέξης ήταν ο Εβραϊκός τρόπος έκφρασης για κάτι ανώτερο. Στην περίπτωση αυτή όχι απλή ειρήνη αλλά *τέλεια* ειρήνη. Βρίσκουμε ειρήνη στον Σωτήρα μας, ειρήνη όταν αγαπάμε τον Λόγο του Θεού, ειρήνη όταν Τον ευχαριστούν οι τρόποι μας, ειρήνη μέσω της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, ειρήνη μέσω της πίστης και ειρήνη όταν ο Χριστός κυβερνά στις καρδιές μας.

Οι άγγελοι που υμνούσαν τον Θεό τη νύχτα της γέννησης του Ιησού, ανήγγειλαν την ειρήνη που μας πρόσφερε ο Θεός μέσω της γέννησης του Σωτήρα – η ειρήνη με τον Θεό που προέρχεται από την σωτηρία, η εσωτερική ειρήνη που προέρχεται από την σύνδεσή μας με τον Θεό, η ειρήνη που έχουμε με το να γνωρίζουμε ότι ο Θεός μας αγαπά και μας έχει δώσει τη δυνατότητα να είμαστε μαζί Του για πάντα.

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, MARIA FONTAINE, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ CURTIS PETER VAN GORDER

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΧΩΡΙΣ ΕΧΘΡΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Πρόσφατα ξαναείδα την ταινία *Καλά Χριστούγεννα* (*Joyeux Noël* Christian Carion, 2005), που αναφέρεται στην ιστορία ενός αποδεδειγμένου γεγονότος το οποίο έλαβε χώρα σε ένα πεδίο μάχης στην Γαλλία την Παραμονή Χριστουγέννων του 1914.

Στη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου βρέθηκαν αντιμέτωποι 3.000 στρατιώτες απ' τους στρατούς της Σκωτίας, της Γαλλίας και της Γερμανίας. Την παραμονή των Χριστουγέννων, κάποιος απ' τη μεριά των Γερμανών άρχισε να τραγουδάει το «Άγια Νύχτα». Αμέσως ένας Σκωτσέζος ανταποκρίθηκε αρχίζοντας να παίζει με πίπιζα και σε λίγη ώρα και οι τρεις εμπόλεμες πλευρές τραγουδούσαν όλες μαζί το τραγούδι αυτό, μέσα από τα ίδια τα χαρακώματα απ' τα οποία λίγες ώρες νωρίτερα

αλληλοσκοτώνονταν. Τι αντίθεση!

Έχοντας γαληνέψει με τη ζεστασιά αυτού του παγκοσμίου αγαπημένου τραγουδιού, οι αντιμαχόμενες πλευρές ριθοκινδύνευσαν με το να βγουν απ' τα χαρακώματα, κάνοντας μεταξύ τους μια ανεπίσημη ανακωχή. Σε μερικά μέρη του μετώπου, αυτή η Χριστουγεννιάτικη συνθήκη κράτησε για δέκα μέρες. Οι εχθροί αντάλλαζαν μεταξύ τους φωτογραφίες, διευθύνσεις, σοκολάτες, σαμπάνια και άλλα μικρά δωράκια. Ανακάλυψαν πως είχαν περισσότερα κοινά απ' ότι αντιλαμβανόντουσαν, συμπεριλαμβανομένης και μιας γάτας που πήγαινε απ' τη μια πλευρά στην άλλη, η οποία έκανε φιλία με όλους, ενώ και οι δύο πλευρές τη διεκδικούσαν σαν τη μασκότ τους.

Εκείνοι που λίγο πριν ήταν εχθροί, τώρα επικοινωνούσαν όσο καλύτερα μπορούσαν στη γλώσσα του καθενός. Ο Γερμανός διοικητής, Χορστμέγιερ, είπε στον Γάλλο Λοχαγό Όντεμπερτ, «Όταν καταλάβουμε το Παρίσι, όλα θα τελειώσουν. Τότε θα μπορέσεις να με

προσκαλέσεις για ποτό στο σπίτι σου στο Ρου Βαβέν!» «Δεν χρειάζεται να εισβάλλεις στο Παρίσι, για να σε κεράσω ποτό στο σπίτι μου!» αποκρίθηκε ο Όντεμπερτ.

Η φιλία που σφυρηλατήθηκε ανάμεσα στις εμπόλεμες πλευρές ξεπέρασε τα απλά χαριτολογήματα. Το πρωινό που έληξε η Χριστουγεννιάτικη ανακωχή, η μία πλευρά προειδοποίησε την άλλη για τους βομβαρδισμούς που επέκειντο απ' το πυροβολικό τους. Το νεοσύστατο αίσθημα συντροφικότητας ήταν τόσο ισχυρό, ώστε μερικοί απ' τους στρατιώτες έβρισκαν καταφύγιο στα αντίπαλα χαρακώματα για να προστατευτούν.

Τι ήταν αυτό που επέφερε αυτή την απίστευτη μεταμόρφωση; Όλα άρχισαν από μια κοινή αγάπη για αυτό το τόσο αγαπημένο Χριστουγεννιάτικο τραγούδι.

Το περιστατικό αυτό μας υπενθυμίζει ότι υπάρχει θεραπεία για τον πόλεμο και αυτή είναι με το να πάψουμε να δαιμονοποιούμε τους εχθρούς μας και να

1. βλ. Ματθαίου 5:44

2. <http://elixirmime.com>

ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Αποδίδεται στον Robert Louis Stevenson
(1850–1894)

Στοργικέ μας Θεέ, βοήθα μας να θυμηθούμε τη γέννηση του Ιησού ώστε να μοιραστούμε τους ύμνους των αγγέλων, την ευφροσύνη των βοσκών και το προσκύνημα των μάγων. Κλείσε την πόρτα του μίσους και άνοιξε την πόρτα της αγάπης σε όλο τον κόσμο. Βοήθησε να επέλθει καλοσύνη με κάθε δώρο και καλές επιθυμίες με την κάθε ευχή. Διαφύλαξέ μας απ' το κακό με την ευλογία που φέρνει ο Χριστός. Είθε ο νους μας να γεμίσει με σκέψεις ευγνωμοσύνης και οι καρδιές μας με συγχώρεση, για χάρη του Ιησού. Αμήν.

μαθαίνουμε να τους αγαπάμε, όπως μας δίδαξε ο Ιησούς να κάνουμε.¹ Βέβαια για να πούμε την αλήθεια, αυτό είναι ευκολότερο να ειπωθεί παρά να πραγματοποιηθεί, όμως δεν είναι και αδύνατον. Πρέπει να μάθουμε να κοιτάμε πέρα απ' τις διαφορές ανάμεσα σε φυλή, χρώμα, γένος και ιδεολογία και να αντιληφθούμε πως ο καθένας μοιράζεται μια κοινή ανάγκη που λέγεται αγάπη. Ο καθένας χρειάζεται να αγαπά και να αγαπιέται. Αν ο καθένας μας κάνει μια προσπάθεια να γνωρίσει τους άλλους με τους οποίους φαίνεται ότι δεν έχει και πολλά κοινά, ίσως ανακαλύψουμε όπως και οι στρατιώτες σε εκείνο το πεδίο μάχης, ότι έχουμε πολύ περισσότερα κοινά απ' ό,τι αντιλαμβανόμαστε.

Αναλογιζόμενοι ότι ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος διήρκησε τρία χρόνια μετά απ' αυτό το περιστατικό και περίπου 20 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και αναλογιζόμενοι ότι πολλές δεκάδες πολέμων έχουν διεξαχθεί από τότε με ανείπωτα εκατομμύρια απωλειών, κάποιος θα

μπορούσε να συμπεράνει πως εκείνη η χειρονομία φιλίας και καλής θέλησης, εκείνη την Παραμονή των Χριστουγέννων ήταν μάταιη. Οι στρατιώτες που συμμετείχαν, επιτιμήθηκαν αυστηρά. Οι ανώτεροί τους, σε μια προσπάθειά τους να βεβαιωθούν ότι αυτό το περιστατικό δεν θα επαναλαμβάνονταν, διέταξαν μεγαλύτερο βομβαρδισμό τα επόμενα Χριστούγεννα. Παρ' όλα αυτά, αυτή η ιστορία ειρήνης στη μέση του πολέμου συνεχίζει να ζει και συνεχίζει να καταρρίπτει τα τείχη εκείνα που κάνουν τους ανθρώπους εχθρούς αντί για φίλους. Και τελικά είναι και μια μαρτυρία της δύναμης της αγάπης του Θεού, κάτι το οποίο είναι και η ουσία των Χριστουγέννων.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ² ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ ΕΙΡΗΝΙΣΤΗΣ. ■

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού. — *Ματθαίου 5:9*

Μερικοί από μας ... σκεπτόμαστε [από] μέσα μας, *Αν μόνο είχα βρεθεί εκεί! Θα είχα πάει αμέσως να βοηθήσω με το Βρέφος. Θα είχα πλύνει τα ρουχαλάκια Του. Πόσο ευτυχισμένος θα ήμουν να βρεθώ με τους βοσκούς να βλέπω τον Κύριο να κείται στη φάτνη! Ναι, θα το κάναμε. Το λέμε αυτό επειδή γνωρίζουμε πόσο σπουδαίος είναι ο Χριστός, όμως αν είχαμε βρεθεί εκεί εκείνη τη στιγμή, δεν θα είχαμε κάνει τίποτα περισσότερο απ' ό,τι και οι κάτοικοι της Βηθλεέμ. ... Όμως γιατί δεν το κάνουμε τώρα; Έχουμε τον Χριστό μέσα στον γείτονα μας.*

— *Μαρτίνος Λούθηρος*
(1483–1546)

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ SAMANTHA JONES

ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΤΑΪΠΕΪ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΤΑΪΒΑΝ, όταν άκουσα το Χριστουγεννιάτικο κλασικό τραγούδι «Άγια Νύχτα» στα Κινέζικα για πρώτη φορά. Μου έκανε μεγάλη εντύπωση και θυμάμαι που σκεπτόμουν να μάθω τα λόγια απ' αυτό το τραγούδι. Το πρώτο μέρος ήταν αρκετά εύκολο, έτσι κι αλλιώς το μισό της πρώτης στροφής είναι ο τίτλος του τραγουδιού – όμως στη συνέχεια γίνεται πιο δύσκολο.

Αν και μπορούσα να καταλάβω μόνο τις βασικές λέξεις στην Κινέζικη γλώσσα, δύο φίλοι και εγώ σκεφτήκαμε πως αυτό δεν θα έπρεπε να μας εμποδίζει να διαδίδουμε το μήνυμα των Χριστουγέννων. Πριν το καταλάβω, ριχτήκαμε στο σφιχτό πρόγραμμα των Χριστουγέννων με

φιλανθρωπικές παραστάσεις. Οι δέκα μέρες πριν τα Χριστούγεννα ήταν ασφυκτικά γεμάτες με κάλαντα και χορευτικές παραστάσεις που δίνανε σε ιδρύματα και άλλους χώρους.

Τα δεύτερα Χριστούγεννα μου στην Ταϊπέι, τραγουδούσαμε τόσο σε πολυτελή εμπορικά κέντρα όσο και σε φτωχά και λιτά αναμορφωτήρια για αγόρια. Η εκτίμηση που μας έδειχναν τα αγόρια εκεί στα αναμορφωτήρια, ήταν συγκινητική – τα πρόσωπά τους έδειχναν τόση χαρά καθώς μοιραζόμασταν μαζί τους το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων. Επίσης οι ασθενείς στα νοσοκομεία όπου δίνανε Χριστουγεννιάτικες παραστάσεις εκείνη τη χρονιά, μας ευχαριστούσαν που τους είχαμε θυμηθεί, αλλά και τα ορφανά που επισκεπτόμασταν ντυμένοι σαν κλόουν ήταν τόσο χαρούμενα

και γελαστά.

Καθώς βοηθούσα να μοιράσουμε τα παιχνίδια που μας είχαν προσφερθεί για τα ορφανά εκεί, σκεπτόμουν ότι ο Θεός πάντα έχει το τέλει Χριστουγεννιάτικο δώρο για τον καθένα – ακριβώς αυτό που γνωρίζει ότι χρειάζεται ο καθένας. Θυμάμαι στιγμές στα γηροκομεία, όταν τα παιδιά μας πήγαιναν και αγκάλιαζαν τους ηλικιωμένους, πόση ανακούφιση τους έδινε από τον πόνο που ένοιωθαν, επειδή οι δικοί τους δεν βρίσκονταν εκεί. Σε ένα άλλο άσυλο για φτωχούς ανθρώπους, ένα φορτίο από ποικίλα δώρα μαζί και μωρουδιακά ήλθαν σαν απάντηση στις ειλικρινείς προσευχές μιας νεαρής μητέρας.

Μετά ήρθαν τα τρίτα μου Χριστούγεννα στην Ταϊβάν. Είχα μάθει σχεδόν όλο το τραγούδι «Άγια Νύχτα» στα

αυτή ήμουν εγώ εκείνη τη φορά.

Τότε είδα έναν ηλικιωμένο κύριο, γύρω στα 70. Χαμογέλασε και του χαμογέλασα κι εγώ. Μου έκανε νόημα να καθίσω δίπλα του και κάθισα στο παγκάκι, ακουμπώντας την κιθάρα μου δίπλα μου.

«Σ' ευχαριστώ ... που ήλθες εδώ», είπε σιγανά. Χρειάστηκα κάποιες στιγμές για να αντιληφθώ ότι μιλούσε στα Αγγλικά. Τον ρώτησα αν του άρεσε η παράσταση και γρήγορα αρχίσαμε να μιλάμε στα Κινέζικα όταν αντιλήφθηκα ότι δεν μιλούσε περισσότερα Αγγλικά.

Στεναχωρήθηκε που δεν είχε δει την παράστασή μας, μου είπε, όμως είχε ακούσει για το έργο που κάναμε στο νοσοκομείο και του φαινόταν υπέροχο που είχαμε έρθει στη χώρα του για να κάνουμε όλα όσα κάναμε. Έκανε μια μεγάλη κυκλική κίνηση με τα χέρια του, για να δώσει έμφαση στο «όλα».

Στην προσπάθεια να συνεχίσω τη συζήτησή μας, του είπα ότι είχα έλθει στο νοσοκομείο και την προηγούμενη χρονιά επίσης.

«Και είθε να έλθεις και την επόμενη», μου απάντησε ο ηλικιωμένος κύριος στα Κινέζικα, με ένα χαμόγελο, «όμως εγώ δεν θα είμαι εδώ».

Ένοιωσα κάπως ανόητα όταν αντιλήφθηκα ότι δεν εννοούσε ότι θα έχει βγει απ' το νοσοκομείο. Δεν πρόσμενε να ζήσει για να δει τα επόμενα

Χριστούγεννα.

«Αν θα θέλατε», του είπα με τρεμάμενη φωνή, «Μπορώ να σας τραγουδήσω ένα τραγούδι *τώρα*. Είμαι μόνο ένα άτομο και δεν ξέρω πολλά τραγούδια, όμως ...»

Το ρυθμιζόμενο του πρόσωπο γέμισε ικανοποίηση και αναστέναξε. «Υπάρχει ένα τραγούδι που θα μου άρεζε να ακούσω», είπε.

Ένοιωσα άβολα στη σκέψη να ανταποκριθώ σε ένα ξεχωριστό αίτημα. Απεχθανόμουν να τον δυσαρεστήσω. Και τότε τα μάτια μου έπεσαν σε ένα φύλλο χαρτί που κρατούσε στα χέρια του. Ήταν το Χριστιανικό φυλλάδιο που του είχα δώσει όταν πρωτοκαθίσαμε μαζί. Στο μπροστινό μέρος ήταν μια απεικόνιση ενός δώρου τυλιγμένου με κορδέλες και τα λόγια «Χριστουγεννιάτικα Δώρα για Σένα».

Και τότε κατάλαβα. Με όλα τα δώρα και τα παιχνίδια, τα χαμόγελα, τα δάκρυα και την ενθάρρυνση που μοιραστήκαμε με τους άλλους, ο Θεός έδινε στην κάθε καρδιά το δώρο που χρειαζόνταν περισσότερο. Εγώ έπρεπε απλά να είμαι πρόθυμη να γίνω τα δικά Του χέρια και πόδια, τα μάτια Του, τα αυτιά Του, το στόμα Του. Ξαφνικά ήξερα ότι όλα θα πάνε καλά. Πήρα θάρρος και χαμογέλασα, πριν ακόμα τελειώσει το αίτημά του.

«Σε παρακαλώ», μου είπε, «τραγουδήσέ μου το 'Αγία Νύχτα'». ■

Κινέζικα, όμως μια και έπαιζα την κιθάρα για τους μικρούς μας τραγουδιστές και βρισκόμουν στο πίσω μέρος, δεν φαινόμουν και τόσο. Πήγαμε σε όλων των ειδών τα ιδρύματα από κέντρα αναπήρων μέχρι και νοσοκομεία και κάθε φορά που έπαιζα το «Αγία Νύχτα», θυμάμαι εκείνη την απαλή φωνή να λέει να το μάθω όλο στα Κινέζικα. Αναρωτιόμουν το γιατί.

Λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα, στεκόμουν στο λόμπυ του Νοσοκομείου Πανγκ Μίνγκ, παίζοντας κάπως αφηρημένα την κιθάρα μου. Η παράσταση που είχαμε δώσει, είχε τελειώσει και μερικοί απ' τους συνεργάτες μου είχαν πάει στους διάφορους θαλάμους να προσφέρουν λίγη χαρά στους ασθενείς που δεν είχαν μπορέσει να έλθουν στην παράστασή μας. Κάποιος έπρεπε να προσέχει τα πράγματά μας εκεί και

ΑΠΟ ΤΗΝ LILIA POTTERS

ΜΟΝΟΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ;

ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, τα Χριστούγεννα έχουν πάρει διαφορετικές έννοιες για μένα προσωπικά. Όταν ήμουν μικρή, σήμαιναν μια ξεχωριστή οικογενειακή γιορτή ή Χριστούγεννα στο Κατηχητικό ή το να γυρίζω σπίτι μέσα στο χιόνι, με μια χαρτοσακούλα που είχε μέσα ένα πορτοκάλι, καρύδια για σπάσιμο και ένα νέο βιβλίο για να διαβάσω.

Αφότου δέχθηκα τον Ιησού σαν Σωτήρα μου, τα Χριστούγεννα σήμαιναν το να μοιράζομαι το μήνυμα της γέννησής Του και «καλής ευδοκίας προς όλους» με τους άλλους.

Ενώ αργότερα, αφού παντρεύτηκα και έκανα παιδιά, σήμαινε νέες οικογενειακές συνήθειες, που περιλάμβαναν το στόλισμα του σπιτιού, αγορά δώρων για τους άλλους και την προετοιμασία και κατανάλωση ενός Χριστουγεννιάτικου δείπνου με γνωστούς και συγγενείς μέσα σε ένα ζεστό και φιλόξενο σπίτι.

Όλα αυτά τα παρελθόντα Χριστούγεννα ξαναζωντανεύουν ζεστές αναμνήσεις και όπως το είπε τόσο ταιριαστά και ο Νόρμαν Βίνσεντ Πιλ, όλες αυτές οι σκέψεις κινούν ένα μαγικό ραβδί πάνω από τον κόσμο μου που κάνει το καθετί να δείχνει πιο γλυκό και πιο όμορφο.

Εντούτοις, όταν τα παιδιά μου μεγάλωσαν και έφυγαν και εγώ πήρα διαζύγιο, άρχισα να βιώνω τι σημαίνει μόνη τα Χριστούγεννα. Η προσαρμογή δεν ήταν και τόσο εύκολη.

Εκείνο το Χριστουγεννιάτικο πρωινό που ήμουν μόνη μου στο μικρό μου διαμέρισμα, ξύπνησα σε ένα στολισμένο όμως πολύ σιωπηλό σπίτι. Θα πήγαινα στα πεθερικά του γιου μου εκείνη την ημέρα και είχα ξυπνήσει να μαγειρέψω και να προσθέσω κι εγώ κάτι στο δείπνο που θα τρώγαμε όλοι μαζί εκεί. Τα δώρα κάτω από το δένδρο μου θα τα πήγαινα κι αυτά εκεί για να μοιραστούν. Ήταν η πρώτη φορά που ήταν Χριστούγεννα και δεν θα ήμουν εγώ η οικοδέσποινα, ενώ δεν θα περιτριγυριζόμουν από παιδιά και εγγόνια, γι' αυτό έπρεπε να ξεπεράσω όλα αυτά τα συναισθήματα μοναξιάς και μελαγχολίας που με είχαν καταβάλει.

Εκείνη την ημέρα των Χριστουγέννων πέρασα υπέροχα και απόλαυσα πάρα πολύ τον χρόνο που πέρασα με τον γιο μου, τον εγγονό μου και την οικογένεια της συζύγου του – μέχρι που ήταν ώρα να επιστρέψω στο κενό μου διαμέρισμα. Η επιστροφή στο σπίτι με το αυτοκίνητο ήταν θλιβερή και μόλις έφθασα εκεί με πήραν τα δάκρυα.

Καθώς κάθισα σιωπηλή στον καναπέ, πήρα ένα Χριστουγεννιάτικο βιβλίο που μου είχαν κάνει δώρο και άρχισα να το ξεφυλλίζω αναλογιζόμενη για το πώς ο Ιησούς άφησε το επουράνιο σπίτι Του για να φέρει αγάπη και ελπίδα στον κόσμο. Αντιλήφθηκα πως αναμφίβολα δεν ήμουν το μοναδικό μοναχικό άτομο εκείνα τα Χριστούγεννα και αφού στέγγωσα τα δάκρυά μου, πήρα το τηλέφωνο και κάλεσα

μια ηλικιωμένη κυρία που είχα γνωρίσει πριν λίγο καιρό. Συνομιλώντας μαζί της, έμαθα πως και αυτή ήταν μόνη της στο σπίτι εκείνη τη μέρα και ήταν τόσο ευγνώμων που της είχα τηλεφωνήσει. Τηλεφώνησα επίσης και στα παιδιά μου με τα οποία δεν είχα μιλήσει εκείνη την ημέρα και μερικούς συγγενείς στο εξωτερικό και ανακάλυψα πως και μερικοί απ' αυτούς δεν είχαν τα «τέλεια» Χριστούγεννα επίσης. Ένοιωσα καλύτερα τηλεφωνώντας τους και αποφάσισα εκεί και τότε, ότι αυτό θα το ξαναέκανα και τα επόμενα Χριστούγεννα και όλα όσα θα επακολουθούσαν.

Από τότε, τα κάθε μου Χριστούγεννα είναι διαφορετικά. Μια φορά πήγα εθελοντικά να βοηθήσω ηλικιωμένα άτομα να στολίσουν το δένδρο τους ή το σπίτι τους, καθώς τους είναι δύσκολο να τα καταφέρουν μόνοι τους. Επίσης έψησα κουλουράκια με τα εγγονάκια μου και τα μοιράσαμε σε γείτονες που δεν έχουν πολλούς επισκέπτες. Και όταν μου τηλεφωνούσαν ή επικοινωνούσαν μαζί μου

διαδικτυακά άλλα άτομα από μακριά, πάντα με έκανε να χαρώ, τόσο εγώ όσο κι αυτοί.

Έτσι είναι η ζωή, τι να κάνουμε και ίσως κι εσείς να βρεθείτε μονάχοι κάποια Χριστούγεννα, είτε επειδή τα παιδιά σας μεγάλωσαν και έφυγαν, ή λόγω διαζυγίου, ή ενός θανάτου. Η προσαρμογή δεν είναι εύκολη και ίσως υπάρξουν και μερικά δάκρυα μοναξιάς μερικές φορές. Όμως, όπως και να έχει και ας έχουν αλλάξει οι περιστάσεις, και σεις βρίσκεστε μόνοι σας τα Χριστούγεννα, αυτό δεν χρειάζεται να γίνει μια αρνητική εμπειρία. Ακόμα και όταν είμαστε μόνοι, ποτέ δεν είμαστε εντελώς μόνοι, επειδή ο Ιησούς είναι πάντα μαζί μας και όταν μεείς δίνουμε στους άλλους από τον εαυτό μας, η εκπλήρωση και η χαρά επιστρέφουν σε μας.

Η LILIA ROTTERS ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

Η αγάπη μιας μητέρας για το μικρό της μωρό
Μια θυσία για να φέρει χαρά στον κόσμο αυτό
Η φροντίδα ενός πατέρα στον πόνο του
αλλουνού
Ένα μήνυμα που ήρθε από τον θρόνο του Θεού
Ένα λάθος που στο τέλος έγινε κάτι σωστό
Το τραγούδι του αγγέλου στον σκοτεινό ουρανό
Ένα όραμα ενός προφήτη που έχει εκπληρωθεί
Ένα θαύμα που ο Θεός μας είχε υποσχεθεί
Ένα δώρο αγάπης από μια στοργική καρδιά
Ένα αντάμωμα από εκείνους που ήταν μακριά
Μια προσπάθεια κάποιος να νιώσει κι αυτός
Πώς αισθάνεται ο άλλος σαν φίλος καλός
Μια ψυχή διψασμένη που ταξίδεψε από ξένα
μέρη
Για να βρει το όνειρό της ακολουθώντας το
αστέρι
Ένας γαμπρός που πήρε σα δική του μια νύφη
να παντρευτεί
Όλα αυτά είναι που σημαίνουν των
Χριστουγέννων τη γιορτή.
—*Ian Bach*

Τα Χριστούγεννα δεν γίνονται ξεχωριστά απ' τα δώρα, τα στολίδια και τα πάρτι, αλλά απ' αυτά που δίνουμε στον Ιησού και τους άλλους απ' την καρδιά μας. Το να δίνουμε απ' την καρδιά μας δηλώνει αληθινή ευγνωμοσύνη και εκτίμηση για όσα μας έχει δώσει ο Θεός.
—*Alex Peterson*

Η ιδέα μου για τα Χριστούγεννα, είτε παλιομοδίτικη είτε μοντέρνα είναι πολύ απλή: Αγάπη για τους άλλους. Για σκεφτείτε το για λίγο, γιατί να πρέπει να περιμένουμε τα Χριστούγεννα για να το κάνουμε αυτό; — *Μπομ Χοπ (1903–2003)*

ΤΟ ΣΩΣΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ PRISCILA LIPCIUC

ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ, όπου η θρησκεία ήταν απαγορευμένη από το κράτος, έτσι ώστε «το να γιορτάσεις τα Χριστούγεννα» δεν ήταν εύκολο.

«Μη χρησιμοποιείς τη λέξη 'Χριστούγεννα' στο σχολείο ή με ανθρώπους που δεν γνωρίζεις», θυμάμαι να μου λένε, όταν άρχισα να πηγαίνω σχολείο. Τη λέξη αυτή τη χρησιμοποιούσαμε στο σπίτι επειδή μερικά από τα μέλη της εκτεταμένης οικογένειάς μου ήταν αρκετά ηλικιωμένα ώστε να έχουν μεγαλώσει πριν την απαγόρευση και κρατούσαν την παράδοση μυστικά. Για όλους τους άλλους, το δέντρο αποκαλούνταν «το δέντρο της Νέας Χρονιάς». Τα Χριστούγεννα ήταν «η γιορτή του Χειμώνα». Αν τα παιδιά ελάμβαναν δώρα, δεν έπρεπε να αναφέρεται η λέξη Χριστούγεννα.

Ήμουν λίγων χρονών μόνο όταν πήραμε το πρώτο μας δένδρο. Είχε πραγματικά κερία πάνω στα κλαδιά και κάθε μέρα η ανταμοιβή μου ήταν να ανάβω τα κεράκια για λίγα λεπτά, αν είχα δείξει καλή συμπεριφορά.

Λίγα χρόνια αργότερα, θυμάμαι που κοιτούσα την μοναδική Ορθόδοξη

εικόνα στο σπίτι μας μέσα από τα κλαδιά του Χριστουγεννιάτικου δένδρου και αναρωτιόμουν αν υπήρχε κάποια σχέση ανάμεσα στα δύο. Ποιος ήταν σε εκείνη την εικόνα; Πατί να έχουμε την εικόνα κάποιου τον οποίο δεν γνωρίζουμε;

Επίσης θυμάμαι τα πρώτα Χριστούγεννα που γιόρτασα στην επαρχία με τα άλλα μέλη της οικογένειάς μου. Οι άνθρωποι εκεί ήταν κάπως πιο ελεύθεροι και τους ακούγαμε να τραγουδάνε Χριστουγεννιάτικους ύμνους για τα πρώτα Χριστούγεννα. Ήταν τόσο όμορφα, όμως δεν είχε κάποιο νόημα για μένα. Μόνο μετά την κατάρρευση της Κομμουνιστικής κυβέρνησης είχα την ευκαιρία να μάθω για τα Χριστούγεννα και τις άλλες αλήθειες από την Βίβλο.

Όταν έγινα μητέρα, το διαμέρισμά μας πλημμύριζε με Χριστουγεννιάτικη μουσική και η κάθε γωνιά ήταν στολισμένη και το πρόσωπό μου ήταν συχνά δακρυσιμένο. Ήμουν ευτυχισμένη, ναι, όμως η καρδιά μου ήταν ραγισμένη από τη σκέψη ότι ο Θεός έδινε τον μοναδικό Του Γιο για να σώσει εμάς. Δεν άντεχα στη σκέψη του να δώσω

εγώ, τον ίδιο μου τον γιο, τον Εμμάβουελ για κάποιον άλλον. Ίσως να μπορούσα να δώσω τη δική μου ζωή για κάποιον άλλον, ποτέ όμως του γιου μου!

Η σκέψη του Θεού να δίνει τον μοναδικό Του Γιο, γνωρίζοντας το τι πρόκειται να Του συμβεί, ήταν δυσβάστακτη. Ήμουν χαρούμενη και ευγνώμων για αυτό που επέλεξε να κάνει ο Θεός, ταυτοχρόνως όμως ράγιζε την καρδιά μου. Η χαρά ήταν εκεί – η παντοτινή χαρά των Χριστουγέννων – το ίδιο όμως και η αντίληψη του μεγέθους της θυσίας που έκανε ο Θεός για εμάς.

Κάθε Χριστούγεννα συνεχίζω να δακρύνω λίγο όταν θυμάμαι τον πόνο παρ' όλη τη χαρά που νοιώθουμε, όμως η χαρά αυτή ξεπερνά την λύπηση. Και έτσι θα πρέπει να είναι. Ήταν ένα τίμημα το οποίο ο Θεός ήταν πρόθυμος να πληρώσει από την αγάπη Του για εμάς!

Η PRISCILA LIPCIUC ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ. ■

Απλές χαρές

ΑΠΟ ΤΗΝ
CARI HARROP

ΣΚΕΠΤΟΜΟΥΝ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ τη μέρα των γενεθλίων της και αντιλήφθηκα ότι υπήρχε κάτι πολύ ξεχωριστό όταν ήμουν μικρή και αυτό ήταν οι φορές που περάσαμε μαζί. Για να είμαι πιο συγκεκριμένη, σκεφτόμουν τα Χριστούγεννα όταν ήμουν μικρή. Αυτό που έκανε την κάθε ανάμνηση ξεχωριστή δεν ήταν ο αριθμός ή η αξία των δώρων που λαμβάναμε στα Χριστουγεννιάτικα πάρτι που πηγαίναμε. Μάλλον, ήταν τα απλά πράγματα.

Πρώτα ήταν εκείνα τα Χριστούγεννα που κάναμε μια επιπλέον προσπάθεια να κάνουμε πράγματα όλοι μαζί σαν μια οικογένεια και φτιάξαμε μια φάτνη από ξύλο και δίπλα της βάλαμε μικροσκοπικά έλατα και φιγουρίνια που τα ντύσαμε εμείς και τα βάλαμε όλα μαζί στο καθιστικό δωμάτιο.

Μια άλλη χρονιά, το μικρό σπίτι που ζούσαμε, ήταν κρύο, όμως μας ζέστανε μια κασέτα με Χριστουγεννιάτικα κάλαντα – κάτι το πρωτόγνωρο για εμάς τα παιδιά – και η χαρά όταν ανακαλύψαμε πορτοκάλια στις κάλτσες

που είχαμε κρεμάσει, μαζί με ξηρούς καρπούς και σταφίδες σε μια σακούλα. Εκείνη τη χρονιά είχαμε επίσης ένα Χριστουγεννιάτικο δέντρο με στολίδια που είχαμε φτιάξει στο σπίτι και απεικόνιζαν τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος – αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή, καλοσύνη, πιστότητα, ευγένεια και εγκράτεια.¹

Μετά ήταν και εκείνα τα Χριστούγεννα όταν εγώ ήμουν ακόμα πιο μικρή. Είχαμε περάσει πόπκορν σε μια κλωστή και το είχαμε κρεμάσει πάνω στο δέντρο. Δεν είχε μείνει ούτε ένα μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου, επειδή ένα μικρό ποντικάκι, ντυμένο σαν ένα τρίχρονο κοριτσάκι με κοτσίδες, το έτρωγε όποτε νόμιζε ότι δεν το έβλεπε κανείς.

Υπήρχαν επίσης και εκείνα τα Χριστούγεννα όταν ήμουν εννέα χρονών και όλες εμείς οι έξη κοπέλες ξυπνήσαμε έκπληκτες – και μια σειρά από λευκές μικρές κούτες, η κάθε μια τους με το όνομά μας, περιείχε κάτι ξεχωριστό, κάτι που το χρειαζόμασταν ή με το οποίο μπορούσαμε να παίξουμε – σχοινάκια, βούρτσες, σπιμπιδάκια για τα μαλλιά, ρούχα, κτλ. Όλα αυτά ήταν

κάτι το ξεχωριστό για εμάς τα παιδιά, των οποίων οι γονείς ήταν Χριστιανοί εθελοντές πλήρους απασχόλησης!

Σκεπτόμενη εκείνες τις ξεχωριστές περιστάσεις με κάνουν να θέλω να δώσω και στα δικά μου παιδιά την ίδια αγάπη, ενθουσιασμό και ζεστασιά αυτά τα Χριστούγεννα. Θέλω να έχω χαρούμενες αναμνήσεις για να θυμούνται. Τότε ήταν που αντιλήφθηκα τι ήταν εκείνο που έκανε εκείνες τις στιγμές τόσο ξεχωριστές. Ήταν η αγάπη και ο χρόνος που μας είχαν δώσει οι γονείς μας που επιδείκνυε εκείνη την αγάπη. Ήταν επίσης η πίστη των γονιών μας στον Ιησού και τον Λόγο του Θεού που μας έδιναν ό,τι χρειαζόμασταν – την αγάπη Του και σωτηρία και έναν σκοπό στη ζωή – με το να προσεγγίζουμε και να κερδίζουμε και άλλους με την αλήθεια του Θεού.

Αν και δεν είχαμε πολλά, είχαμε τον Κύριο και ο ένας τον άλλον – και αυτό ήταν που έκανε εκείνα τα Χριστούγεννα, τόσο χαρούμενα και ξεχωριστά.

Η CARI HARROP ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. βλ. Γαλάτες 5:22-23

ΚΑΝΤΕ ΤΟ ΓΙΑ ΕΝΑΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ
MARIE ALVERO

ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΟΙΩΘΩ ΑΠΟ-ΚΑΡΔΙΩΜΕΝΗ απ' όλα τα βάσανα που υπάρχουν στον κόσμο. Δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσω να κάνω κάτι έστω και τόσο δα για όλη την πείνα, την αρρώστια, τη φτώχεια, την κατάθλιψη, την καταπίεση, τη μοναξιά και τον θάνατο. Όταν κοιτάζεις όλη τη δυστυχία στο σύνολό της, το μόνο που βλέπεις είναι καταστροφή.

Όμως με τον καιρό κατάλαβα ότι στην πραγματικότητα ο τρόπος που σκεπτόμουν, είναι ένα τέχνασμα για να αποφεύγω τις ευθύνες μου και συνάμα ήταν και κάπως εγωιστικός. Κάποιος με προκάλεσε να «κάνω για έναν» αυτό που δεν μπορούσα να κάνω για πολλούς. Με αυτή την

νοοτροπία, υπάρχει πάντα κάτι που θα μπορώ να κάνω.

Στο γραφείο που εργάζομαι, δεν γινόταν να μην κρυφακούσω τις δυσκολίες που περνούσε μια ανύπαντρη μητέρα που ήταν συνεργάτης μου. Πλησίαζαν τα Χριστούγεννα. Οι παππούδες της και κάτι άλλα άτομα θα της έστελναν μερικά χρήματα για να πάρει δώρα, όμως τα λεφτά που έβγαζε και έπρεπε να ξοδέψει δεν ήταν αρκετά για όσα έπρεπε να ξοδέψει για τις γιορτές και αυτό μου ράγιζε την καρδιά.

Εκείνη την ημέρα, είχα 40 δολάρια στο πορτοφόλι μου. Έγραψα ένα μικρό σημείωμα, το έβαλα μαζί με τα λεφτά μέσα σε έναν φάκελο και της

τον έδωσα λέγοντάς της «Καλά Χριστούγεννα». Τα έκανα όλα πολύ γρήγορα, για να μην προλάβω να το μετανιώσω. Δεν ήθελα να την κάνω να νοιώσει άσχημα, τα χρήματα ήταν λίγα, ίσως κάποιος άλλος να τα χρειαζόταν περισσότερο ... Δικαιολογίες, δικαιολογίες.

Όταν άνοιξε τον φάκελο, δάκρυσε. Κάποιος την είχε βοηθήσει έστω και λίγο, με όσα αντιμετώπιζε. Το γεγονός ότι μπόρεσα και έκανα κάτι τέτοιο με χαροποίησε, όμως αυτό που μου έκανε περισσότερη εντύπωση ήταν ο αντίκτυπος που μπορεί να έχει ο καθένας μας ακόμα και σε ένα άτομο.

- Ένα άτομο που θα προσκαλέσετε για καφέ
- Ένα παιδί για το οποίο γίνεστε ο ανάδοχός του
- Ένας μοναχικός γνωστός σας που τον προσκαλείτε για να γιορτάσετε
- Ένα παιχνίδι που δίνετε για Χριστουγεννιάτικη δωρεά
- Μία κάρτα που στέλνετε σε έναν φίλο μακριά
- Λίγα μπισκότα που ψήνετε για τους μοναχικούς γείτονες
- Μια οικογένεια που της κρατάτε το μωρό για ένα βράδυ
- Οι επισκευές που κάνετε για ένα ηλικιωμένο ζευγάρι
- Ένας άρρωστος φίλος που επισκέπτεστε

Έχετε αρκετή δύναμη και πόρους για να προσφέρετε «έστω σε έναν». Φανταστείτε τον αντίκτυπο που θα μπορούσαμε να είχαμε, αν ο καθένας μας φρόντιζε έστω και ένα άτομο που είναι πλησίον μας.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

Που Ζει ο Ιησούς

ΑΠΟ ΤΗΝ ALIYAH WILLIAMS

«ΠΟΥ ΖΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ;»

«Ο Ιησούς ζει στη φάτνη!»

Στην αρχή γέλασα με την απάντηση της τετράχρονης αδελφής μου στο αυτοσχέδιο μάθημα που της έδινα για τα ζώα και την κατοικία τους. Όμως η απάντησή της συνέχιζε να στριφογυρίζει στον νου μου. *Ο Ιησούς ζει στη φάτνη.* Μα εκεί μόνο έβλεπε τον Ιησού να ζει;

Αντέδρασα κάπως στη σκέψη αυτή. *Σίγουρα με έχει δει να προσεύχομαι πολλές φορές και προχθές δεν ήταν που της διάβασα απ' την παιδική Βίβλο;*

Καθώς σκεπτόμουν όλες εκείνες τις στιγμές, όπως όταν κάνω δουλειές, μελετώ τα μαθήματά μου ή κάνω άλλες δραστηριότητες, προσπάθησα να σκεφτώ τις φορές που κάθισα να της εξηγήσω για τον Ιησού. Σίγουρα της είχα μιλήσει για τη γέννησή Του, τα θαύματα που έκανε, τη ζωή Του και την υπηρεσία Του, όμως της είχα πει ποτέ, για τον ρόλο που είχε Αυτός σαν ο καλύτερός μου φίλος;

Της ανέφερα γι' Αυτόν, μόνο με τα στολιδία και τις μπάλες στο Χριστουγεννιάτικο δένδρο; Τον ξαναέβαζα

πίσω στην παιδική Βίβλο αφότου της είχα διαβάσει πριν πάει για ύπνο; Ή γιόρταζα καθημερινά τη ζωή Του με τέτοιο τρόπο ώστε η αδελφή μου να *γνωρίζει πως ο Ιησούς ζει σήμερα, όχι μέσα σε μια φάτνη σε ένα στάβλο αλλά και μέσα στη δική μου καρδιά* όπως και στη δική της; Με βλέπει να απευθύνομαι σε Αυτόν όταν τα πράγματα δυσκολεύουν και εγώ νοιώθω ανήμπορη; Της έδειξα πως ο Ιησούς μπορεί να γίνει και ο δικός της καλύτερος φίλος επίσης – πως αν έδινε την καρδιά της σ' Αυτόν, ο Ιησούς θα την αγαπούσε όπως κανένας άλλος;

Καθώς πλησιάζουν ξανά τα Χριστούγεννα και αρχίζουν οι γιορτές, μια σκέψη έχει κολλήσει μέσα στον νου μου: Αυτή τη χρονιά – και όχι μόνο τα Χριστούγεννα – θα γιορτάζω το νόημα της ζωής Του με το να θαυμάζω ότι Αυτός ζει μέσα μου. Θα πάρω τον Ιησού από την φάτνη και τον στάβλο και θα Τον κάνω συμμετοχο σε ότι κάνω στη ζωή μου. Τότε θα μπορώ να πω, «Ο Ιησούς μπορεί να γεννήθηκε στη φάτνη ενός

στάβλου, όμως σήμερα ζει μέσα στη καρδιά μου και το σπίτι μου».

Η ALIYAH WILLIAMS ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΟΤΡΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ. ■

Μπορείς κι εσύ να προσκαλέσεις τον Ιησού στη ζωή σου λέγοντάς Του:

Σ' ευχαριστώ Ιησού που ήλθες στον κόσμο μας και έζησες σαν ένας από εμάς, που υπέφερες όσα περνάμε κι εμείς, ώστε εγώ να μπορέσω να γνωρίσω την αγάπη του επουράνιου Πατέρα μου. Σ' ευχαριστώ που πέθανες για εμένα, ώστε να μπορέσω εγώ να συμφιλιωθώ με τον Θεό και να έχω αιώνια ζωή στον ουρανό. Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με για όλα τα σφάλματα που έχω κάνει. Βοήθησέ με να γνωρίσω Εσένα και να Σε αγαπήσω με έναν βαθύτερο και πιο προσωπικό τρόπο. Αμήν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΟΥ

Τα Χριστούγεννα είναι πάντα μια εποχή γεμάτη πάμπολλες ασχολίες. Έχεις να κάνεις πάντα περισσότερα από τα συνηθισμένα. Ο κατάλογος απ' όσα έχεις να κάνεις φαίνεται ατέλειωτος, οι ώρες της ημέρας δείχνουν πιο σύντομες από το κανονικό και η τάση να πιέσεις τον εαυτό σου είναι κατά πολύ αυξημένη.

Με το να βρίσκεις καθημερινά το χρόνο να επικοινωνείς μαζί Μου μέσω της προσευχής, θα σε κάνει να νοιώθεις πιο δυνατός και πιο ανανεωμένος. Καθώς κάνεις ένα διάλειμμα από τη δουλειά σου και το διανοητικό στρεσάρισμα της ημέρας για να επικοινωνήσεις σιωπηλά μαζί Μου, θα αποκτάς ανανεωμένη δύναμη. Είτε μπορείς να Μου αφιερώσεις εκτεταμένο χρόνο ή να κάνεις παύσεις κάπου-κάπου στο πέρασμα της ημέρας, βάζοντας στην άκρη τις βιαστικές σου σκέψεις για να συλλογιστείς Εμένα και με αυτό τον τρόπο θα Μου προσφέρεις ένα ανεκτίμητο δώρο.

Αυτά τα Χριστούγεννα, θα ήθελα να σου ζητήσω το δώρο του χρόνου σου και της γλυκιάς επικοινωνίας μαζί Μου.